

ČELÁKOVICE – KÁRANÝ – ČELÁKOVICE – 17. BŘEZNA

DOPRAVA: vlakem z Masarykova nádraží se Smíchovského nádraží do Čelákovic

DÉLKA TRASY: cca 11 km

NÁROČNOST: nenáročná, rovinatá

Na vycházku se nás sešlo dvacet osm. Z nádraží v [Čelákovících](#) jsme prošli středem města, rozhlíželi se okolo a došli až ke [kostelu Nanebevzetí Panny Marie](#), kde jsme udělali „startovní foto“.

Podél kostela jsme sešli na cyklostezku, která vede lipovou alejí nad širokým řečištěm mlýnského náhonu. Alej ústí na břeh Labe, kde se otevírá pohled na objekt zdymadla, jež přehrazuje široký tok Labe. Na straně (proti proudu Labe) jsme spatřili štíhlé stožáry lávky, zavěšené na lanech vysoko nad hladinou řeky. Po lávce jsme přešli na druhý břeh tohoto našeho veletoku a pokračovali chatovou oblastí **Grádo**, mezi slepými rameny Labe, a dál lužním lesem, cestou lemovanou mnoha mohutnými duby. Minuli jsme rozcestí s červenou TZ a pokračovali dál (cca 500 m) po žluté TZ, která nás dovedla k místu zvanému **U Václava**. Zde jsme si prohlédli a přečetli informace o historii tohoto místa. Po krátkém odpočinku u sousoší Sv. Václava jsme se vrátili na rozcestí s červenou TZ a po ní pokračovali až k vodárně v **Káranem**.

Obec Káraný leží na pravém břehu Labe a levém břehu řeky Jizery, těsně před jejich soutokem, zhruba pět kilometrů východně od města Brandýs nad Labem-Stará Boleslav. Byla založena v roce 1777 a za svoji krátkou historii vstoupila do povědomí především svými zdroji pitné vody, kterými od roku 1914 zásobuje Prahu a okolí.

*V okolí Káraného je lesnatá rekreační oblast s chráněným územím **Černý orel** u soutoku Labe s Jizerou, přírodní rezervaci **Lipovka – Grado**, se slepým ramenem Labe nyní nazývaným Grado a řadou tůň. Do jihovýchodní oblasti katastrálního území Káraný zasahuje část přírodní rezervace **Káraný – Hrbáčkovy tůně**.*

Celou cestu lesem, od osady Grádo až do Káraného, jsme míjeli betonové nadzemní objekty mnoha studní, jež jsou zdrojem vody pro káranskou vodárnu. Na okraji obce jsme cestu (značenou červenou TZ) opustili a rozlehlý vodárenský areál jsme obešli po labském nábřeží. Za objektem vodárny jsme se na červenou TZ vrátili a po ní došli k další moderní lávce, přes kterou jsme přešli zpět na pravý břeh Labe. Až sem jsme došli společně. Zde jsme se neplánovaně rozdělili. Část účastníků přijala pozvání manželů Šedových ke krátké návštěvě a

odpočinku na jejich chatě, kterou mají poblíž lávky, část pokračovala po navržené trase mezi slepými rameny Labe (po modré TZ) a další, z oprávněné obavy, že je pěšina blátivá, se vydali do Čelákovic po asfaltové cyklostezce. Doufám, že všichni došli v pořádku, že se v Čelákovicích odměnili v cukrárně či restauraci a odjeli spokojení domů.

Honza Šiml